

ОТЪ ОФИЦЕРИТЪ ПРИ САМОКОВСКИЯ ГАРНИЗОНЪ.

Къмъ тебе, милъ родни поете,
Най-свѣтлата звѣзда що свѣти
Цѣлъ полувѣкъ на нашия родъ —
Ний, войнитъ на тозъ народъ,
Летиме съ най-нѣжни привѣти.

Къмъ тебе мисълъта ни плува
Душа ни сладко се вълнува:
Горди съ тебъ, съ твоето тържество
Трепти днесъ нашто сжщество
И дѣдо Вазова милува.

Отъ тебе съ мощенъ даръ възпѣти,
Ни пихме свѣтлитъ завѣти
На нашия народъ злочестъ;
Ти наша гордостъ, наша честь —
Живѣй, свѣти ни въ мраковетъ.

Нека отъ Божитъ олтари
Рилския чудотворецъ стари
Бди надъ тебъ, милий нашъ поетъ,
И въ буригъ на този свѣтъ
Обсипва съ благодатни дари.

И нека Рила величава
Отеква вѣчно и прѣдава
Сърдечното наше ура,
Гръмнало въ ранната зора
Въвъ твоя честь, за твоя слава.

Къмъ тебе, милъ родни поете,
Къмъ гения що ярко свѣти
Цѣлъ полувѣкъ на нашия родъ
Ний, войнитъ на тозъ народъ,
Летиме съ най-мили привѣти.

Офицеритъ отъ самоковския гарнизонъ